

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1So/43/2015
Identifikačné číslo spisu:	3014200532
Dátum vydania rozhodnutia:	13.09.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:3014200532.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Belka a z členov Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD. a JUDr. Eleny Berthotyovej PhD. v právnej veci navrhovateľa: L. X., bytom P., proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta 8-10, 813 63 Bratislava, IČO: 30 807 484, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 15Sd/163/2014-22 zo dňa 16. februára 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 15Sd/163/2014-22 zo dňa 16. februára 2015 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trenčíne napadnutým rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozsudku potvrdil rozhodnutie č. XY zo dňa 03. februára 2014, ktorými odporkyňa podľa § 70 ods. 1 a § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon) zamietla žiadosť navrhovateľa o invalidný dôchodok s odôvodnením, že podľa posudku posudkového lekára Sociálnej poisťovne, pobočka Trenčín z 15. januára 2014, nie je invalidný, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť bola stanovená len na 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Súd zároveň potvrdil zmenové rozhodnutie č. XY zo dňa 03. júna 2014, ktorým odporkyňa podľa § 70 ods. 1 a § 71 ods. 1 zákona zamietla žiadosť navrhovateľa o invalidný dôchodok s odôvodnením, že podľa posudku posudkového lekára Sociálnej poisťovne, ústredie Bratislava, vysunuté pracovisko Košice z 15. mája 2014, nie je invalidný, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť bola stanovená len na 20% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Proti rozsudku podal navrhovateľ včas odvolanie, ktorým namietal nesprávne posúdenie jeho zdravotného stavu a predložil kópie lekárskeho správ z neurologických vyšetrení, ktoré pravidelne

absolvuje, správu od svojej praktickej lekárky s rozpisom všetkých jeho chorôb. Nesúhlasil s rozsudkom a žiadal, aby jeho žiadosť o invalidný dôchodok bola opätovne prehodnotená, pretože podľa jeho názoru nárok na invalidný dôchodok má.

Odporkyňa vo svojom vyjadrení k odvolaniu označila dôvody uvádzané navrhovateľom v odvolaní za neopodstatnené. Pochybnosti navrhovateľa o tom, že jeho zdravotný stav nebol v konaní správne posúdený, považuje odporkyňa za neodôvodnené, vyvolané len jeho subjektívnym presvedčením, čo nie je dôvod na spochybnenie správnosti skutkových zistení a záverov prijatých v konaní.

Skutkové okolnosti týkajúce sa rozsahu zdravotného poškodenia navrhovateľa boli dostatočne ozrejmené príslušnými posudkovými lekármi sociálneho poistenia, sú z hľadiska skutkového úplné, dostatočne podložené odbornými vyšetreniami a nálezmi, ako aj zdravotnou dokumentáciou, sú bez nejasností a vnútorných rozporov a vo svojich záveroch sa zhodujú. Nebol preto daný dôvod na ďalšie dokazovanie.

Navrhovateľ v konaní nepreukázal, že by jeho zdravotný stav bol zhoršený v rozsahu odôvodňujúcim určenie vyššej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a preto mu nárok na invalidný dôchodok nevznikol. Vzhľadom na to odporkyňa navrhla napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s OSP v spojení s § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 2 OSP a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.) dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu je potrebné zrušiť a mu vrátiť vec na ďalšie konanie.

Vzhľadom na to, že posúdenie dlhodobosti nepriaznivého zdravotného stavu a jeho následkov na schopnosť občana vykonávať zárobkovú činnosť vyžaduje odborné lekárske znalosti, vo veciach sociálneho poistenia je dokazovanie v tomto smere zverené posudkovým lekárom sociálneho poistenia príslušnej pobočky, resp. ústredia (§ 153 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z.z.).

Z obsahu pripojeného administratívneho spisu súd zistil, že zdravotný stav navrhovateľa bol najprv posúdený dňa 15. januára 2014 posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočka Trenčín, so záverom, že rozhodujúcim zdravotným postihnutím navrhovateľa je ľahká mentálna retardácia, bez porúch chovania (kapitola V, položka 6 písm. a/ prílohy č. 4 k zákonu), ktoré odôvodňuje 40%-ný pokles schopnosti navrhovateľa vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Na základe tohto posudku odporkyňa podľa § 70 ods. 1 a § 71 ods. 1 zákona rozhodnutím zo dňa 03. februára 2014 žiadosť navrhovateľa o invalidný dôchodok zamietla.

Po podaní opravného prostriedku bol zdravotný stav navrhovateľa posudzovaný dňa 15. mája 2014 posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne - ústredia, vysunuté pracovisko Košice, ktorý na základe predložených lekárskeho nálezov dospel k záveru vylučujúcemu invaliditu u navrhovateľa, avšak ako rozhodujúce zdravotné postihnutie navrhovateľa vyhodnotil duševné choroby a poruchy nálady (kapitola V, položka 4 písm. a/ prílohy č. 4 k zákonu) odôvodňujúce 20%-nú mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Z posudku okrem iného vyplýva, že predchádzajúcim posudkom zaradenie rozhodujúceho zdravotného postihnutia navrhovateľa ako ľahká mentálna retardácia podľa kapitoly V, položka 6 písm. a/ prílohy č. 4 k zákonu bolo nesprávne, pretože ide o ľahkú poruchu kognitívnych aj mnestických funkcií u simplexnej osobnosti pri generalizovanej úzkostnej poruche s inou mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Na základe tohto posudku odporkyňa zmenovým rozhodnutím zo dňa 03. júna 2014 podľa § 70 ods. 1 a § 71 ods. 1 zákona žiadosť navrhovateľa o invalidný dôchodok zamietla.

Podľa záveru súdu prvého stupňa sú posudky po stránke medicínskej za náležité zdôvodnené, vzájomne

si neodporujú a nie sú zistené diskrepancie medzi závermi posudkových komisií a diagnózami odborných lekárov.

S takýmto konštatovaním sa odvolací súd vzhľadom na nesúlad v ustálení rozhodujúceho zdravotného postihnutia navrhovateľa a tým aj rozdiel v posúdení miery poklesu jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť nestotožnil, najmä ak navrhovateľ už pred súdom prvého stupňa poukazoval na to (čo potvrdzuje aj obsahu dávkového spisu), že v Českej republike bol uznaný za invalidného a bol mu priznaný invalidný dôchodok (od 13.06.2011), a preto a záver o dostatočne zistenom skutkovom stave považoval za nepresvedčivý a predčasný.

Navrhovateľ okrem toho, že spolu s odvolaním predložil kópie lekárskeho vyšetrenia z 08.04.2013, 11.03.2015, psychologického vyšetrenia z 05.06.2013, psychiatrického vyšetrenia z 30.04.2013, ortopedického vyšetrenia z 02.03.2015, prepúšťaciu správu z hospitalizácie psychiatrického oddelenia od 14.01. - 25.02.2011 a výpis z karty - zdravotnej dokumentácie zo 16.03.2015 (z ktorých všetky staršie však už boli zohľadnené pri posudzovaní jeho zdravotného stavu posudkovými lekármi), osobitným podaním z 15.04.2016 predložil kópiu Posudku o invalidite (č. j. LPS/2015/3193-CL_CSSZ z 21.12.2015) vydaný Okresnou správou sociálneho zabezpečení Česká Lípa. Predmetný doklad obsahuje výpočet podkladov o zdravotnom stave navrhovateľa, z ktorých orgán sociálneho zabezpečenia pri posudzovaní zdravotného stavu vychádzal, skutkové zistenia, ku ktorým orgán sociálneho zabezpečenia dospel, posudkové zhodnotenie a posudkový záver, podľa ktorého je navrhovateľ invalidný v 1. st. a rozhodujúcou príčinou dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu a poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť kombinované postihnutie dané psychopatológiou a morbidnou obezitou. Pre panickú úzkostnú poruchu bol aj hospitalizovaný a významnú úlohu zohráva i mentálny defekt v pásme LMR. Uvedené konštatovanie je tak podľa názoru odvolacieho súdu spôsobilé vyvolať dôvodné pochybnosti o jednoznačnosti záverov o ustálení rozhodujúceho zdravotného postihnutia u navrhovateľa v konaní pred odporkyňou.

Odvolací súd sa preto nestotožnil s názorom krajského súdu, že v konaní predložené závery posudkových lekárov boli presvedčivé natoľko, aby na ich podklade, bez odstránenia uvedeného rozporu a v tomto štádiu aj v kontexte novších lekárskeho správ mohlo byť o žiadosti o priznanie invalidného dôchodku objektívne rozhodnuté.

Vzhľadom na tieto skutočnosti bude potrebné doplniť dokazovanie o stanovisko posudkového lekára k skutkovým okolnostiam (lekárskym správam a nálezom) vyplývajúcim z obsahu navrhovateľom predloženého Posudku o invalidite a odstrániť tak rozpor v ustálení rozhodujúceho zdravotného postihnutia navrhovateľa a z toho vyplývajúcej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Je nepochybné, že rozhodnutie o nároku na dávku musí byť založené na takých podkladoch, aby bol presne a úplne zistený skutočný stav veci. Zdravotný stav žiadateľa o invalidný dôchodok (poistenca) musí byť preto preverený a posúdený tak, aby bez pochybností umožnil vysloviť záver o splnení, resp. nesplnení medicínskych podmienok pre poberanie invalidnej dávky.

Z uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru o pretrvávajúcej potrebe doplnenia dokazovania v naznačenom smere, preto napadnutý rozsudok prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods.1, 2 OSP). Až po doplnení a odstránení vytýkaného nedostatku bude môcť súd prvého stupňa vo veci opätovne rozhodnúť vrátane rozhodnutia o náhrade trov konania (§ 224 ods. 3 OSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.